

serede paa Forandringer i Lønningsloven, saalænge vi lode Lønningsloven være uforandret, og derfor ere vi gaaede ud fra, at disse Beløb, 1,000 Rd. og 450 Rd., maatte søges bevilgede gennem Finantsloven, indtil Lønningerne, saaledes som de nu ere gjældende, bleve forandrede ved en senere Lønningslov, der kunde tage Hensyn til Forandringen i disse faste Poster. Hvis man ikke tog Sagen paa denne Maade, kom man til at lade de faste Poster fremdeles blive staaende i de nu gjældende Lønningslove, og man maatte da bevilge Beløb til Medhjælpssummer, som vare beregnede at skulle træde istedetfor disse faste Poster. Det Korrekte var — mente vi — at lade det blive ved den nugældende Lov og ved Forslag paa Finantsloven at søge afhjulpet de Rettelser, der maatte blive foretagne af Administrationen; derfor ligger der i Udvalgets Forslag den Tanke, at disse Summer indbefattes mellem dem, som vi mene maatte udgaa her. — Jeg kommer nu til Udkastets § 13, der angaar Spørgsmaalet om Selvpensionering for Bestillingsmænd. Der er i Betænkningen kortelig henvist til denne Sags Historie her i Folkethinget. Den kom ind her temmelig uventet, og den blev af den forrige Finantsminister bragt ind i Landstthinget ved 3die Behandling af en Lønningslov, som allerede havde været vedtagen her i Folkethinget uden denne Bestemmelse, hvorimod Spørgsmaalet første Gang kom frem her ved en lille Lønningslov for Bestillingsmænd under Finantsministeriet. Jeg søgte dengang som Ordfører for Udvalget at gøre den Betragtning gjældende, at dette Spørgsmaal var saa vigtigt og omhandlede et saa stort Antal Bestillingsmænd, at det ikke vilde være rigtigt saaledes at slaa dette fast stykkevis ved en Paragraf i hver enkelt Lønningslov, men at det vilde være rigtigst i en almindelig Lønningslov om dette Spørgsmaal at fastslaa Regler og da bringe dem til Anvendelse med Hensyn til de Bestillingsmænd, hvorom der var Tale, hvorved jeg mente, at Rigsdagen vilde faa Leilighed til, naar man gik ind paa dette System, nærmere at kunne overveje, hvorledes den rette Anvendelse deraf kunde være. Thinget gik imidlertid dengang i modsat Retning og ved-

tog Finantsministerens Forslag. Dette System er allerede bragt i Anvendelse for omtrent 600 Bestillingsmænd, og her er nu Tale om at bringe det i Anvendelse for de Bestillingsmænd, der ere under Justitsministeriet, og ligeledes ved den Lov, der er opført paa Dagbordene efter denne, nemlig angaaende Embeds- og Bestillingsmænd under Indenrigsministeriet. Da man er kommen saa vidt frem, maa det vistnok erkjendes, at der ikke kan være Tale om at vende tilbage deraf, og naar det er anvendt paa omtrent 600 Bestillingsmænd, saa antage vi, at det er rigtigt fremdeles at anvende det paa dem, som der her er Tale om; men det er i Udvalget søgt at gøre klart igjennem enkelte Betragtninger, paa hvilken Maade Udvalget mener, at man maa stræbe hen til, at disse Afdrag af 5 pCt. af enhver Bestillingsmands Løn anvendes til Bedste for Vedkommende, og at i det Hele taget den hele Ordning maa fastslaaes ved Lov. Det er efter min Mening meget vigtigt for disse meget forskjelligt lønede Bestillingsmænd — thi man anvender dette Princip paa Bestillingsmænd, der kun have 250 Rd. i Løn, og man anvender det paa Andre, der have en Løn op til 1,000 Rd. — at man anvender disse Beløb, der for Vedkommende ikke ere noget ringe Afavn, paa den for dem mest hensigtsmæssige og gavnlige Maade. Saaledes som Sagen nu er opstillet ved et Regulativ, er det for det Første slet ikke givet at dette Regulativ har ordnet Forholdet heldigt. Dette synes endog at være indrommet fra den høitagtede Finantsministers Side, idet han i § 14 af Regulativet forbeholder sig senere at kunne forandre dette Regulativs Bestemmelser, forbeholder sig at kunne træffe Bestemmelser i hvert enkelt Tilfælde om Anvendelsen af disse Beløb for den Enkelte, og som Grund for denne Valten og Usikkerhed, der her viser sig, har anført, at det er et saa nyt Forhold, at det ikke kunde slaas fast, førend man efterhaanden ved Erfaring kom til at se, hvad der burde ændres, og hvorledes Forholdet i det Hele burde være. Nu har det været min Mening, at disse Forhold ere saa meget bearbejdede baade her i Landet og paa andre Steder, at man vel kunde have